

γέλειν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ὁ γδοον μηδεὶς τοῦ μοναστηρίου τούτου δύνητε τοῦ λοιποῦ πωλεῖν μοναστηριακῶν ὑποστατικῶν, ἄνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰ μὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος ἐπικαρπίας, καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα, διὰ τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας. Ἐννατον ἐπειδὴν ἐν χρεΐᾳ χειροτονίας γένωνται, ἔχωσιν ἄδειαν προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων φέροντα ἔγγραφον ἄδειαν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικήν ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως. Δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον ὀφείλωσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὁσιώτατοι πατέρες, φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα καὶ ἀπαράβατα διὰ παντός, καὶ πείθεσθαι τῷ κατὰ καιροῦς ἡγουμένῳ καὶ διάγειν σεμνῶς, εἰρηνικῶς καὶ ἀμέμπτως, κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος, ἀφορῶντες πρὸς τὴν κοσμιότητα αὐτῶν, καὶ τὴν κατὰ θεὸν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, καὶ πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου, ἐπόμενοι τῷ θεοφιλεῖ σκοπῷ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγρύπνως προνοούσης περὶ τῆς εὐσταθείας τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ σταυροπηγιακῶν ἱερῶν μοναστηρίων, καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις διαφυλάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύπωσιν ἀπαράτρεπτον. Ὅστις δὲ καὶ ὁποῖος τῶν χριστιανικῶν ἱερωμένος ἢ λαϊκὸς ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ παραβῆναι ὅπως οὖν τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ κανονικῶς καὶ ἀποφανθέντα καὶ ἀνατρέψαι τι τῶν ἀνωτέρω καταγεγραμμένων. Ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἴη καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἐνοχος τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γένης. Ὅθεν εἰς ἐνδειξὴν καὶ διηνεκῇ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν συγγίλιῶδες γράμμα καταστρωθὲν καὶ τῷ ἱερῷ Κώδῃκι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς ἐκκλησίας, τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ ὀγδόῳ κατὰ μῆνα Ἀπρίλλιον ἐπὶ νεμῆσεως πρώτης.

Η ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΙΡΟΙ.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἐφημερίδος ἐν Ἀγγλίᾳ συνίσταται εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν κατὰ τοῦ φεουδαλικοῦ συστήματος, καὶ εἰς πᾶσαν εὐεργετικὴν ἐπικουρίαν κατὰ τῶν μυστικῶν τάσεων ἢ παρχδρομῶν τῆς μοναρχίας. Ὁ ἐνδοξος λόρδος Σόμερς ἀναφέρει ὅτι « οὐδένα ἐγίνωσκεν ἀγαθὸν νόμον προταθέντα καὶ ἐπιψηφισθέντα ἐν τῇ ἐποχῇ αὐτοῦ, καθ' ὃν ἡ δημοσιογραφία δὲν ὠδήγησε τὴν προσοχὴν του ». Ἡ ἀγγλικὴ δημοσιογραφία διατελεῖ ἐν διηνεκῇ ἀγρυπνίᾳ, καὶ ἡ ἀκάματος αὐτῆς ὀξύδερκεια ἀνακαλύπτει καὶ σὺρει εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας πᾶν ἀπόκρυφον, καθιστᾷσα οὕτω τοὺς πολίτας ἐπαγρυπνοῦντας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ διαγινώσκοντας καὶ αὐτὰ τῶν πολεμίων τὰ διαβουλεύματα. Οὕτως ἡ Ἀγγλία ἀπεκδύεται ὁσημέραι τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀσθενείας, ἐκείνας, αἵτινες προξενοῦσι τὴν παρακμὴν τῶν παλαιῶν ἐπικρατειῶν. Τῷ ὄντι τὸ ἐταστικὸν τοῦτο τῆς ἀγγλικῆς ἐφημεριδογραφίας μικροσκοπίον εἶναι ἐπιφοβόν διότι πάντων οὕτω τῶν ἀρχαίων προνομίων, τῶν ἀριστοκρατικῶν προλήψεων, καὶ τῶν γηραιῶν μονοπωλίων αἱ ἡμέραι καθίστανται εὐάριθμοι, ὃ ἀγγλικὸς λαὸς συνοικειοῦται μετὰ τῆς ἀναμορφώσεως καὶ καταστρέφει ἀλλεπαλλήλως πᾶν ἐπιχείρημα τῶν κωλύοντων αὐτὴν. Ἡ τάσις λοιπὸν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ συστήματα τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι καταφανὴς, καὶ ἡ ἐπιδεξιότης τῶν ἐφημερίδων αὐτῆς ἀποτελεῖ μίαν τῶν πρωτίστων δυνάμεων.

Ἡ Ἀγγλία εἶναι πλήρης ὀξυνόνων, πεφωτισμένων καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένων ἀνδρῶν, οἵτινες κατέχουσι τὸ πλεονέκτημα τοῦ γράφειν ἐκ τοῦ προχείρου ὀλοκλήρους σελίδας καὶ ἐκφράζειν μετὰ σαφηνείας καὶ εὐτολμίας τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ παντὸς προσώπου ἢ πράγματος· εἴτε πολύτιμος ἢ μὴ ἡ ἐπιδεξιότης αὕτη σπανίως ἐλλείπει ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Οἱ Ἀγγλοὶ γράφουσιν ἄρθρα ἐφημερίδος ὡς γράφουσι στίχους, ὡς ἱππεύουσιν ἢ ὡς πυγμαχοῦσιν· ἡ ἀνατροφή των εἶναι τοιαύτη, καὶ ἐκτοντάδες ὀνομαστῶν συγγραφέων συντάττουσι ποιήματα ἢ συντόμους πραγματείας πολιτικὰς ἢ φιλολογικὰς, ἀπαρπλάκτως ὡς ὁμιλοῦσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἢ εἰς τὰς ὑπαίθρους συνελεύσεις· εὐρωστίαν σώματος καὶ πνεύματος, ἀνατροφή ἐν τοῖς πανεπιστημείοις τῆς Ὀξωνίας ἢ τοῦ Ἐδιμβούργου, καὶ αἱ κοινωνικαὶ συνήθειαι συντελοῦσι μᾶλλον εἰς τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἢ ἀκτίς μεγαλοφυΐας. Διότι προέρχεται ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν ἐπαγγελμάτων, ἐκ τοῦ ζῶντος καὶ βιαίου ἐνδιαφέροντος, ὅπερ διεγείρουσιν αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις, ἐκ τῆς εὐκολίας τοῦ

γράφειν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐκ τῆς ἀξιολόγου χρηματικῆς ἀμοιβῆς τῶν συντακτῶν.

Ἡ περιφανεστάτη συγκέντρωσις πάντων τούτων τῶν πλεονεκτημάτων εἶναι ἡ ἐφημερίς *Καιροί* (*Times*). Οὐδεμία ἄλλη ἐν Ἀγγλίᾳ δύναμις ὑπάρχει ἐπαισθητοτέρα, ἐπιφοβωτέρα καὶ μᾶλλον ὑπακουομένη ὅσον ἡ τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Ὅτι ἀναγινώσκεις εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὴν πρωτὰν θέλεις τὸ ἀκούσει τὴν ἐσπέραν ἐν πάσῃ κοινότητι· διότι ἡ ἐφημερίς αὕτη ἔχει πανταχοῦ ὧτα καὶ ὄμματα, καὶ αἱ πληροφορίαι αὐτῆς εἰσὶν ἐνωρίσταται, πληρέσταται καὶ βεβαιόταται. Προεδριάσθη δὲ εἰς τὴν περιωπὴν ταύτην ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπὸ περιπετείαις εἰς περιπέτειαν, ἀπὸ νίκης εἰς νίκην, καὶ κατέδειξεν ὅλας ταύτας τὰς ιδιότητας αἷ ἀσπάζεται ὁ Ἀγγλος, κατὰληψιν βεβαίαν παντὸς ἀντικειμένου, δαψιλῇ διανοητικὴν ἐπιτηδειότητα, ἀκλόνητον βεβαιότητα, καὶ πάντα ταῦτα συμμαχοῦντα μετὰ τῆς ἐντελοῦς διευθύνσεως τοῦ τυπογραφείου τῆς, τῆς παγκοσμίου ἀνταποκρίσεως τῆς καὶ τῶν πολυειδῶν συντακτῶν τῆς. Οἱ *Καιροί* ἔχουσιν ἰδίαν ἱστορίαν καὶ περίφημα τρόπαια. Κατὰ τὸ ἔτος 1820 ἀνεδέχθησαν τὴν ἐπεράσπισιν τῆς Βασιλείσσης Καρολίνης καὶ διεξήγαγον αὐτὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως· παρεδέχθησαν σύστημά τι νόμων ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ μόνοι σχεδὸν κατώρθωσαν τὴν ἐπικύρωσιν του. Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν ὁ λόρδος Βρούγαμ ἦτο εἰς τὰ πράγματα, ἡ ἐφημερίς αὕτη τὸν ἀντεπολιτεύθη μέχρις οὗ τὸν κατέβαλε, ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Ἰρλανδίας καὶ τὴν κατέκτησε, ἐτέθη ὑπὲρ τῆς φατρίας τῆς πολεμοῦσης τοὺς περὶ σιτηρῶν νόμους, καὶ ὅτε ὁ Κρόδεν ἤρξατο ν' ἀπελπίζεται, ἀνήγγειλε τὸν θρίαμβόν του. Κατὰ τὸ 1848 κατηγόρησε καὶ κατέκρινε τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν καὶ κατέσβεσε πᾶσαν ὑπὲρ αὐτῆς ἐν Ἀγγλίᾳ συμπάθειαν, μέχρις οὗ συνελέξατο 200,000 εἰδικῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἵνα ἐπιτηρῶσι τὰ κινήματα τῶν χαρτιστῶν, καὶ κατὰ τὴν 10 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατέστησαν αὐτοὺς γελοίους. Ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἀφ' οὗ κατ' ἀρχὰς ἐπολέμησε τὴν νέαν Γαλλικὴν Αὐτοκρατορίαν, παρεδέχθη αὐτὴν μετὰ ταῦτα καὶ συνετέλεσε ὑπὲρ τῆς Γαλλικῆς Συμμαχίας καὶ τῶν ἀμέσων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Εἰσελθοῦσα εἰς τὴν συζήτησιν παντοίων κοινωνικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἐμπορικῶν ζητημάτων, κατέδειξε τὰς ἀτελείας καὶ τὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν καὶ προσήνεγκεν εἰς τὴν κοινωνίαν πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ παραλύει τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀντιζήλων ἐφημερίδων διὰ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ τυπογραφικοῦ καταστήματός τῆς καὶ ἐπαυξήσεως τῆς κυκλοφορίας τῆς· τὸ μόνον δὲ ὄριον τῆς κυκλοφορίας αὐτῆς εἶναι τὸ ἀδύνατον τοῦ ἐκτυποῦν ἀντίτυπα μετὰ μείζονος ταχύτητος, ἀφ' οὗ ἡ νεότης καὶ τὸ

ἔγκαιρον τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων συνίστανται εἰς ὀλίγας ὥρας.

Ὁ ἀποθανὼν Κύριος Οὐάλτερ, χρηματίσας τυπογράφος τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐπήγαγε βαθμιαίαν τελειοποίησιν εἰς τὸ ὕλικόν τοῦ καταστήματός του· λέγεται δὲ ὅτι ὅτε ἐζήτησε μικράν τινα μετοχὴν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς ἐφημερίδος καὶ ἀπέτυχεν, εἶπεν· «ὅπως ἀγαπᾶτε, κύριοι ἐκδῶται, δύνασθε νὰ ἀφαιρέσετε ἐκ τοῦ τυπογραφείου μου τοὺς *Καιροὺς*, ὅποτε θέλετε· διότι ἐγὼ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα θ' ἀρχίσω τὴν ἐκδοσιν τῶν *Νέων Καιρῶν*». Οἱ ἰδιοκτῆται δὲ, εἰ καὶ πολλάκις ἐξέφρασαν παράπονα κατὰ τῆς ὑπερβαλλούσης δαπάνης τῆς τυπώσεως, κατενόησαν ὅτι ἦσαν ὑπήκοοι τοῦ Κ. Οὐάλτερ καὶ παρεδέχθησαν τέλος τὴν πρότασιν του.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐν τῷ τυπογραφίῳ ἐγένετο χρῆσις τοῦ παλαιοῦ μηχανικοῦ πιεστηρίου, ἡ ἡμερήσιος ἐκτύπωσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀνεβιδάζετο εἰς 40,000 ἀντιτύπων· κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1848 ἐπηυξήθη εἰς 60,000 ἀντιτύπων καθ' ἡμέραν. Μετὰ ταῦτα εἰσήγαγον νέον μηχανικὸν πιεστήριον ὅπερ ὑπελόγιζον ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκτυπῶνται περὶ τὰς 15,000 ἀντιτύπων ἐκάστην ὥραν.

Ὁ σύλλογος τῶν συντακτῶν περιλαμβάνει τοὺς διασημοτέρους κατὰ πάντα κλάδον συγγραφεῖς τῆς Ἀγγλίας, ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτως ἀποστελλόντων πραγματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, τῆς ὁποίας αἱ μερικαὶ πληροφορίες εἰσὶν ἀνεζήτητοι καὶ ἀναμιμνήσκουσι τὰ διηγήματα τῆς ἐπὶ τοῦ διαβοήτου Fouché ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, τοῦ ὁποίου ἡ πανσοφία λέγεται ὅτι ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Αὐτοκρατορίσσα Ἰωσηφίνα ἐμισθοδοτεῖτο ἢ ἐδωροδοκεῖτο ὑπὸ τοῦ πολυπαίρου ἐκείνου διευθυντοῦ τῆς Ναπολεοντείου ἀστυνομίας. Οἱ *Καιροί* ἔχουσι πρὸς τούτοις ἐμπορικοὺς καὶ πολιτικούς ἀνταποκριτὰς εἰς πᾶσαν ἄλλοδαπὴν πόλιν, αἱ πολιτικαὶ αὐτῶν ἀνταποκρίσεις φθάνουσι πρὸ τῶν ἐπισήμων τῆς κυβερνήσεως γραμμάτων, καὶ τὰ ἀνέκδοτα τοῦ προδιδασμοῦ τῶν λειτουργῶν αὐτῶν κυκλοφοροῦσιν ὥς εἰ ἐγένετο λόγος περὶ προδιδασμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἀρχείου τῆς Ἰνδικῆς Ἑταιρείας. Ἦκουσά ποτέ τι ἀνέκδοτον περὶ τῆς ἐπιτηδειότητος ἐνὸς τῶν συντακτῶν τῶν εἰδήσεων τῆς ἐφημερίδος ταύτης· ἐν τινι συνεδριάσει τῶν Ἀρχόντων τῆς Ἰνδικῆς Ἑταιρείας παρευρίσκειτό τις συντάκτης, ὅστις, ἐπειδὴ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς νὰ γραφῶσιν ὑπὸ ἐφημεριδογραφικῶν στενογράφων, ἔβαλε τὰς δύο χεῖρας εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ἐπανωφορίου του, καὶ λαβὼν μολυβδοκόνδυλον εἰς τὴν μίαν καὶ πινακίδιον εἰς τὴν ἑτέραν, ἐξετέλεσε τὸ ἔργον του.

Ἡ ἐπιρροή τῶν *Καιρῶν* εἶναι γνωστὴ καθ' ὅλην

τὴν Εὐρώπην ὡς ὑπάρχουσα τις καὶ τεθεμελιωμένη δύναμις, καὶ οἱ διευθύνται αὐτῶν γινώσκουσι κάλλιστα τοῦτο. Ὁ τόπος τῶν κυρίων ἄρθρων του πολλάκις ἐσχολιάσθη καὶ ἐπεξηγήθη ὑπὸ τῶν ἐπισήμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν, καὶ ἐνίοτε διήγειρε τὰ παράπονα τῶν διπλωματῶν. Τί ἄρα θέλει εἶπει, ἐρωτῶσι μετ' ἀπορίας εἰς Παρίσιους, εἰς Βερολίνον, εἰς Βιέννην, εἰς Πετρούπολιν, εἰς Κοπεγχάγην. Ἡ πληρεστάτη τῶν πραγμάτων διάκρισις καὶ ἐπιτυχία καταδηλοῖ τὴν ἀγγλικὴν τέχνην περὶ τὸ συνδυάζειν ἡ καθημερινὴ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶναι ἔργον πολλῶν χειρῶν ἀνδρῶν πανεπιστημιακῆς μαθήσεως, ἐκ τούτου δὲ προέρχεται ἡ ἀκαδημαϊκὴ καλλιέργεια καὶ κλασικὴ χάρις ἥτις κοσμεῖ τὰς στήλας του, ἐκ τούτου ἡ θερμότης καὶ τὸ γενναῖον τῶν ἐπιθέσεών του. Ἀλλ' ἡ σταθερότης καὶ ἡ εὐστοχία αὐτῶν ὑποτίθουσιν ὅτι τὸ πῦρ τοῦτο διευθύνουσι γεραιοὶ καὶ ἐμπειρότατοι πυροβολισταί, ἄνδρες ἀκριβοῦς γνώσεως πολιτικῆς, οἵτινες χορηγοῦσιν εἰς τοὺς διαφόρους συντάκτας τὴν βάσιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἔργου, δεικνύουσιν αὐτοῖς τὸν προτεινόμενον σκοπὸν, καὶ ὠφελοῦνται οὕτω ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν νεωτέρων καὶ τῆς εὐγλωττίας πρὸς ἐπιτεῦξιν οἵαςδήποτε ὑποθέσεως καὶ λύσιν οἵαςδήποτε ζητήματος. Τοῦτο δηλοῖ ἡ ὁμοιομορφία τῶν ἰδεῶν καὶ ἡ συμφωνία τῶν μερῶν πρὸς ἓν τι ὅλον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν διευθύνουσαν θέλησιν τῶν κυρίων ἄρθρων του.

Οἱ Ἄγγλοι ἀγαπῶσι τὴν ἐφημερίδα ταύτην διὰ τὸ πλήρες τῶν εἰδήσεων τὰς ὁποίας περιέχει, διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν κρίσεών του, διὰ τὴν ἐθνικὴν μεγαλοφροσύνην καὶ τὴν πεποίθησιν τῆς ἰσχύος του. Ἀναγινώσκοντες τὰς στήλας του, φαίνονται ὅτι βαθύτερον ἀγγλίζουσι· διότι ἐμπνέονται πως ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς γενναιότητος, οὐχὶ θρασείας καὶ ἀσταθοῦς, ἀλλὰ ἐσκεμμένης καὶ ἀποφασιστικῆς. Ἡ κοινωνικὴ τάξις ἡ ὁ πλοῦτος δὲν κωλύουσι παντάπασιν τὰς ἐπιθέσεις αὐτῆς, διότι προσβάλλει καὶ τὸν δοῦκα καὶ τὸν κόμητα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας ὡς καὶ τὸν ἀπλοῦν ἀστυνομικὸν κλητῆρα. Καταπολεμεῖ τὸ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καταθροῦβει καὶ ταράττει τὸ συμβούλιον τῶν ἐπισκόπων, ἀνακαλύπτει τοῦ μὲν τὴν φιλαργυρίαν, κολαρίζων τοῦ δὲ τὸν φανατισμὸν, καὶ τιμωρῶν τοῦ τρίτου τὴν αὐλακολακίαν· ἐνίοτε ἀπευθύνει συμβουλὴν τινα ἢ νῦξιν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Μεγαλειότητα τὴν καθημένην ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἐνίοτε ὑπακούεται.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ σκέπτεσθαι ὑπάρχει οὐ μόνον εἰς τὰ κύρια ἄρθρα καὶ εἰς τὰς περὶ πάσης ὑποθέσεως πραγματείας τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἀλλὰ προσέτι καταφαίνεται καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους στήλας τῶν Ἀγγελιῶν τῆς, αἵτινες μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ἀλλοδα-

πὸν μέχρι τίνος βαθμοῦ ἔφθασεν ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Οἱ *Καιροί*, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἀξιοσημεῖον ἔργον, δεικνύουσι τὴν πρὸς τὰ κρείττω ὁδὸν, ὑπάρχοντες ζῶσα κλίμαξ τῆς κολοσσιαίας βρετανικῆς δυνάμεως, καὶ διὰ τῆς ὑπάρξεώς των τιμῶντες τὸν λαὸν ὅστις τολμᾷ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τοῦ τύπου πᾶν ὅ τι γινώσκει, νὰ μανθάνῃ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενα, χωρὶς νὰ ἐπιθυμῇ νὰ κολακεύτῃ κρύπτων καὶ παρσιωπῶν τὰ δημόσια δυστυχήματα. Ἡ γενναιότης παράγει τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐπεθύμουν, ἐὰν ἡδυνάμην νὰ προσθέσω ὅτι οἱ *Καιροί* προσπαθοῦσι ν' αὐξάνωσι τὴν δυνάμιν των ὁδηγούντες τὸ δημόσιον φρόνημα πάντοτε εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν· διότι πιστεύεται ὅτι, ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἀλλαχοῦ, ὁ λοιπὸς ἀγγλικὸς τύπος ἔχει τόνον ὑψηλόν, ὃν περ οἱ *Καιροί* δὲν ἔχουσι. Ὁ τόπος αὐτῆς εἶναι ἐπιτακτικὸς, ὡς τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου ἔθνους, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει, ἀλλ' ὅπωςδήποτε κλίνει εἰς τὸ ἐπίσημον καὶ διδακτορικόν. Ἐὰν ἐτόλμα νὰ βαδίζῃ πάντοτε τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, αὐτὴν καὶ μόνην νὰ δεικνύῃ καὶ νὰ θερμαίνεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐγκαρδίου θάλπου τῆς ἀνθρωπότητος, ἐνδεχόμενον ἦτο νὰ μὴ ἔχῃ μετὰ τῶν συντακτῶν του πολλοὺς περιβλέπτους ἄνδρας, ἀλλ' ἡ μεγαλοφυΐα ἤθελεν εἶναι ὁ ἐγκάρδιος καὶ ἀκατανίκητος αὐτοῦ παραστάτης καὶ σύμμαχος.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ)

ὑπὸ Χ. Α. Π.

ΛΙΓΡΕΥΤΑΙ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΩΝΩΝ ΛΙΛΙΕΙΣ.

Ἡ ἑτέρα τῶν παρατιθεμένων εἰκόνων παρίστησιν εὐκρινέστατα τὸν τρόπον δι' οὗ ἀγρεύονται ἐν τῇ θαλάσῃ οἱ μαργαρίται, οἱ μετέπειτα ὠκεανοῦς γυναικείων βοστρύχων—φυσικῶν ἢ προσθέτων—εἰς δεσμὸν ἓνα συνάγοντες καὶ αὐχένας ἀλαβαστρίνους κοσμοῦντες—ὁσάκις μὴ τύχωσι πῆλιννοι.—Ἡ δ' ἄλλη παρέχει τὴν θέαν ἀλιέως ἐκ Μαλαίας, ζωγραφούντος ὑπνώττουσαν χελώνην διὰ στραγγαλίδος ἢ βρόχου. Ἡ χελώνη αὕτη, ἀνήκουσα εἰς τὴν τάξιν τῶν κυρίως χελωνῶν, παρέχει εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἄριστον πάντων ὀστρακον· δι' ὃ καὶ μετὰ ζήλου καταδιώκεται· κατατάσσεται δὲ εἰς τὰς θαλασσίους χελώνας· διότι πάντες γνωρίζουσιν ὅτι πλὴν τῶν χερσαίων—χελωνῶν οὐχ ὑ-